

Denna rapport är en sammanställning grundad på Utrikesdepartementets bedömningar. Rapporten gör inte anspråk på att ge en fullständig bild av läget för de mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatens principer i landet. Information bör också sökas från andra källor.

Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i Niger 2015-2016

I. SAMMANFATTNING

I Niger är fattigdomen utbredd, den statliga närvaron är låg i stora delar av landet och rättsstaten är svag. Laglöshet och terrorism är utbrett, vilket påverkar människors möjlighet att åtnjuta sina mänskliga rättigheter. Utrymmet för det civila samhället och den politiska oppositionen har minskat, bland annat genom frihetsberövanden av demonstranter på sätt som står i strid med mötes- och demonstrationsfriheten samt vissa fall av blockeringar av digitala plattformar för sociala medier. Korruptionen är utbredd. En nationell institution med uppgift att bekämpa korruption inrättades 2016. Närmare hälften av befolkningen lever under fattigdomsgränsen och Niger rankas sist i UNDP:s index för mänsklig utveckling.

Väpnade grupper närvåro och agerande i delar av landet har förvärrat säkerhetsläget och därmed situationen för de mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatens principer ytterligare. Många civila har skadats och dött i attacker utförda av våldsfrämjande extremistgrupper. Uppgifter om påtvingade försvinnanden och godtyckliga frihetsberövanden genomförda av nigeriska säkerhetsstyrkor i kampen mot terrorismen förekommer.

Den sittande presidenten Mahamadou Issoufou valdes om i början av 2016 efter en kampanjperiod präglad av demonstrationer av oppositionella samt begränsningar av mötes-, demonstrations- och yttrandefriheterna. Hama Amadou från Nigers näst största parti Moden greps några månader innan valet anklagad för människohandel och drev sin valkampanj från ett fängelse.

Den omfattande migrationen till, inom och från landet utgör en särskild utmaning för Niger. Enligt FN var runt 300 000 internflyktingar i behov av humanitär hjälp under 2016. En stor del av de flyktingar och migranter som tar sig från Västafrika till Europa reser genom Niger. Uppgifter om utbredd människohandel förekommer, även om regeringen vidtagit åtgärder mot detta, bland annat genom att en nationell kommission för samordning av arbetet mot människohandel har etablerats.

Våld mot kvinnor är utbrett. Barnarbete är vanligt förekommande, liksom barnäktenskap. Hbtq-personer diskrimineras. En stor del av befolkningen saknar tillgång till hälso- och sjukvård.

II. RÄTTSSSTATENS PRINCIPER

En princip för god samhällsstyrning

Enligt konstitutionen är domstolsväsendet självständigt, men det förekommer uppgifter om inblandning från regeringens sida i vissa rättsfall. Domare utses av presidenten och det formella rättsväsendet består av tre instanser.

Utöver det formella domstolsväsendet finns ett informellt rättsskipningssystem som behandlar familjerättsliga frågor. Detta utgår till stor del från islamsk lag. På landsbygden är det dessutom vanligt att byledare agerar medlare för att lösa konflikter i vad som anses vara familjeangelägenheter. Beslut i det informella systemet kan överklagas till det formella rättssystemet, men de informella domstolarna liksom byledarnas agerande regleras inte i den nationella lagstiftningen.

Korruptionen är utbredd och Niger rankas som land 101 av 176 i *Transparency Internationals* index över upplevd korruption 2016. Avsaknaden av fungerande offentliga institutioner på många platser i landet i kombination med en utbredd kriminalitet och närvaro av våldsfrämjande extremistgrupper gör att tillgången till en rättvis rättegång är begränsad och straffriheten utbredd.

Boko Harams närvaro i Niger har försämrat säkerhetsläget i landet avsevärt, och ett antal attacker har genomförts med omfattande mänskligt lidande som följd. Undantagstillstånd råder i den sydöstra regionen Diffa. Rapporter om

kränkningar av de mänskliga rättigheterna från regeringens sida, inom ramen för arbetet mot terrorism, förekommer.

III. DEMOKRATI

De demokratiska rättigheterna och de politiska institutionerna

Niger är enligt konstitutionen en republik med flerpartisystem. Presidenten är både statschef och överbefälhavare. Premiärministern utses av presidenten och leder regeringens arbete. Regeringen utgörs av ett kabinett om 42 ministrar, vilka utses av presidenten på premiärministerns förslag. President- och parlamentsval hålls vart femte år.

Den lagstiftande makten, generalförsamlingen, valdes senast i februari 2016 och har 171 ledamöter. Valen 2016 bedömdes vara fria och rättvisa enligt internationella observatörer, bland annat från Afrikanska Unionen. President Mahamadou Issoufou omvaldes till president i mars 2016 med 92 procent av rösterna. Oppositionen bojkottade valet 2016.

Några månader före presidentvalet 2016 greps Hama Amadou från Nigers näst största parti Moden, anklagad för människohandel, och bedrev sin valkampanj från fängelset. Kort efter valet frigavs Amadou.

Det civila samhällets utrymme

Förenings- och församlingsfrihet råder, med undantag för att det är förbjudet att bilda partier som riktar sig till en viss folkgrupp eller religion. Utöver det finns inga formella begränsningar för civilsamhällesorganisationers möjlighet att verka i landet. På grund av Boko Harams närvaro och säkerhetsläget i övrigt har regeringen utlyst undantagstillstånd i regionen Diffa, vilket för civilsamhällets utrymme innebär vissa begränsningar i rörelsefriheten på grund av utökade säkerhetskontroller. Dessa har kritiserats för att vara godtyckliga.

Flera internationella organisationer har uppmärksammat begränsningar i det civila samhällets utrymme under senare år, bland annat genom frihetsberövanden av demonstranter och begränsningar av yttrandefriheten. Ett tiotal fall av frihetsberövanden av civilsamhällesrepresentanter mellan 2014 och 2016 har rapporterats, liksom inskränkningar i människorättsförsvarens fri- och rättigheter. I flertalet fall bedöms inskränkningarna i rättigheterna bötta i regeringens antiterrorismarbete

genom bland annat frihetsberövanden och påtvingade försvinnanden. I en del fall begränsas civilsamhällets möjlighet att verka av säkerhetsläget.

IV. MEDBORGERLIGA OCH POLITISKA RÄTTIGHETER

Respekt för rätten till liv, kroppslig integritet och förbud mot tortyr samt rätten till frihet och personlig säkerhet

Förhållandena i fängelser i Niger är enligt flera människorättsorganisationer mycket dåliga. Det handlar dels om brister i tillgången till hälsovård, dels om överbelagda fängelser. Bland annat hölls i en anstalt i Koutoukalé under 2016 dubbelt så många interner som den har kapacitet för. Majoriteten bestod av individer misstänkta för samröre med Boko Haram.

Fängelsevakter uppges utsätta interner för kränkande behandling och enligt internationella människorättsorganisationer finns risk för att utsättas för tortyr.

Risk för tortyr föreligger också utanför fängelser. Enligt rapporter har bland annat individer misstänkta för samröre med Boko Haram utsatts för kränkande och förnedrande behandling av nationella säkerhetsstyrkor.

Under 2015 och 2016 dödades ett stort antal individer i den sydöstra regionen Diffa, till följd av attacker från Boko Haram. Enligt FN rör det sig om ungefär 177 dödade individer sedan februari 2015. Minst 50 attacker genomfördes i Diffa 2016.

Under 2015 och 2016 förekom uppgifter om påtvingade försvinnanden. I åtta fall förblev det under 2016 enligt *Amnesty International* okänt vad som hade hänt med individerna efter att de förts bort av säkerhetsstyrkor. Rapporter om summariska och godtyckliga avrättningar förekom också, utförda av säkerhetsstyrkor i regionen Diffa. I samtliga fall rörde det sig om försvunna eller dödade individer som misstänktes ha samröre med Boko Haram.

Rapporter om människohandel, som framförallt drabbar kvinnor och flickor, samt slaveri förekommer. Människohandel, slaveri och andra former av tvångsarbete är brottsligt enligt strafflagen. Drygt 40 000 individer uppskattas leva under slavliknande förhållanden. Kvinnor och barn är särskilt drabbade. Det förekommer också uppgifter om en utbredd människohandel kopplad till flyktingar, även om regeringen vidtagit åtgärder

mot detta, till exempel genom att etablera en nationell kommission för samordning av arbetet mot människohandel.

Dödsstraff

Dödsstraff finns i straffskalan, men har inte tillämpats i praktiken på minst 10 år. År 2014 startades ett arbete för att möjliggöra Nigers tillträde till det andra tilläggsprotokollet till den internationella konventionen för politiska och medborgerliga rättigheter, enligt vilket dödsstraff ska förbjudas. År 2014 röstade Niger för en resolution i FN mot dödsstraff.

Rätten till frihet och personlig säkerhet

Enligt lagstiftningen är godtyckliga frihetsberövanden förbjudna. Enligt rapporter från internationella människorättsorganisationer förekommer det att nigerisk polis bryter mot detta. Inför parlaments- och presidentvalen uppgavs att medlemmar från oppositionen frihetsberövades på godtyckliga grunder. Rapporter gör gällande att ungefär 1 400 individer är häktade på grund av terroranklagelser, varav många hålls längre än tillåtet utan rättegång.

På grund av säkerhetsläget i Niger har rörelsefriheten internt begränsats något. Regeringen har satt upp ett flertal vägkontroller, som har kritiserats av bland annat civila samhället och fackföreningar som företrädare handels- och näringsliv. Enligt kritikerna ska statliga representanter i vissa fall krävt mutor för förbipassering vid vägkontroller.

Rättssäkerhet

Det finns ett antal regler till skydd för individers tillgång till en rättvis rättegång. Bland annat har misstänkta rätt till juridisk rådgivning inklusive betald rådgivning för minderåriga liksom individer misstänkta för brott med över 10 års fängelse i straffskalan. Rättegångar är i princip alltid offentliga. Beslut och domslut kan överklagas, och tolkning från och till franska ges vid behov. Tillgången till en rättvis rättegång begränsas till viss del av korruption inom rättsväsendet.

På grund av att kvinnor har en svagare ställning såväl i samhället överlag som i informella domstolar liksom i fall där byledare medlar i familjerättsliga tvister, är kvinnors tillgång till en rättvis rättegång mer inskränkt än mäns. Bland annat ger familjerättslagstiftningen, som informella domstolar ofta hanterar, fördelar till män på kvinnors bekostnad.

Yttrande-, press- och informationsfrihet, inklusive på internet

Enligt konstitutionen råder yttrande-, press- och informationsfrihet. Efter att den tidigare presidenten Tandja avsattes 2010 förbättrades journalisters möjligheter att verka under ett antal år.

I samband med det försämrade säkerhetsläget och ökningen av våldsfrämjande extremistgruppers närvaro i landet under de senaste åren har dock en tillbakagång kunnat noteras. Sedan 2015 har förekomsten ökat av uppgifter om våld eller hot om våld mot journalister som rapporterar om demonstrationer eller framför kritik mot regeringen, liksom godtyckliga frihetsberövanden av journalister. Under 2015 blockerades bland annat Facebook, Twitter och SMS-tjänster, enligt *Freedom House* i syfte att minska möjligheterna att framföra viss kritik mot presidenten. Under 2016 rapporterades om en journalist som dömdes till 6 månaders fängelse efter att ha kritiserat regeringen på sociala medier samt om journalister som arresterades eller hotades på grund av sin journalistiska verksamhet. Självcensuren uppges vara utbredd. I Diffaregionen har regeringen rätt att censurera media med hänvisning till nationell säkerhet, på grund av undantagstillståndet.

Enligt civilsamhällesorganisationen *Media Foundation for West Africa* respekteras yttrandefriheten överlag på internet, men enbart omkring 2 procent av befolkningen hade år 2015 tillgång till internet. Under 2016 förekom samtidigt rapporter om frihetsberövanden av individer med hänvisning till att de hade uttryckt politiska åsikter på internet.

Det finns en lag om informationsfrihet, med syftet att främja tillgången till information från offentliga myndigheter. Enligt *Media Foundation for West Africa* brister det i tillämpningen av lagstiftningen.

Mötes- och föreningsfrihet

Konstitutionen stipulerar mötes- och föreningsfrihet. I och med det försämrade säkerhetsläget har dessa fri- och rättigheter kommit att begränsas något. Det finns rapporter om fall av övervåld mot demonstranter, demonstrationsförbud som kritiserats för att inte ha lagligt stöd samt godtyckliga frihetsberövanden av demonstranter. Bland annat rapporterades om att demonstrationstillstånd nekats under 2015 och 2016, med hänvisning till nationell säkerhet. Demonstrationer som hölls i protest mot regeringen bemöttes i vissa fall med våld.

Religions- och övertygelsefrihet

Över 98 procent av befolkningen i Niger är muslimer, varav cirka 95 procent tillhör Sunniislam. Kristna utgör mindre än 2 procent av befolkningen.

Enligt konstitutionen råder det religionsfrihet i landet, vilket också respekteras i praktiken enligt rapporter från internationella människorättsorganisationer. Sedan Boko Harams inträde har samtidigt vissa begränsningar införts. Bland annat är det förbjudet att bära heltäckande slöja i regionen Diffa, inom ramen för det undantagstillstånd som infördes i början av 2015 i syfte att bekämpa terrorism.

Överlag är relationen mellan muslimer och kristna i Niger god. Under 2015 förekom dock sammanstötningar mellan grupperna i kölvattnet av protester mot den franska tidningen *Charlie Hebdo*, varvid ett fyrtiotal kyrkor sattes i brand.

V. EKONOMISKA, SOCIALA OCH KULTURELLA RÄTTIGHETER

Rätten till arbete, rättvisa arbetsvillkor och relaterade frågor

Officiell statistik saknas, men arbetslösheten i Niger uppskattas vara hög. Endast en liten del av befolkningen arbetar inom den formella sektorn. En majoritet av nigerierna försörjer sig genom jordbruk eller boskapsskötsel.

Arbetslagstiftningen i Niger bygger på Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner. Diskriminering baserad på facklig tillhörighet är förbjuden, arbetstagare har rätt att starta och bli medlem i fackliga organisationer samt rätt till förhandling som kollektiv och att strejka. Under den tidigare presidenten Tandjas styre förekom uppgifter om trakasserier av fackliga organisationer. Under den nuvarande presidenten har situationen förbättras. Minimilönen i Niger är ungefär motsvarande 400 SEK per månad. Det råder dock brister i tillämpningen av arbetsrättslagstiftningen, inte minst inom gruvsektorn. Internationella organisationer har bland annat pekat på oacceptabla hälsoförhållanden.

Enligt nigerisk lag är diskriminering på arbetsmarknaden på grund av bland annat kön, religion, politisk uppfattning, nationell härkomst, medborgarskap, funktionsnedsättning, sexuell läggning eller könsidentitet, samt hiv-status förbjuden. Uppgifter om att framförallt kvinnor och personer med

funktionsnedsättning alljämt diskrimineras på arbetsmarknaden förekommer.

Trots förbud förekommer rapporter om tvångsarbete. År 2011 uppgavs att drygt en procent av den vuxna befolkningen var utsatta för tvångsarbete.

Uppgifter om barnarbete inklusive barn som utsätts för tvångsarbete förekommer också. Enligt lagstiftningen får barn under 12 år inte arbeta. Barn mellan 12 och 13 år får utföra enklare arbeten utanför skoltid. Barn mellan 14 och 17 år får arbeta högst 4,5 timmar per dag. Regeringen tillämpar dock inte dessa regler strikt och enligt UNDP arbetar 30 procent av barnen mellan 5 och 14 år. Enligt en studie 2009 var ungefär 2,8 procent av dessa barn utsatta för tvångsarbete. Barnarbete förekommer framförallt inom jordbrukssektorn och gruvindustrin. I gruvindustrin utsätts barn för särskilt svåra förhållanden.

Rätten till bästa uppnåeliga hälsa

Hälsotillståndet i Niger är generellt inte bra, i synnerhet när det gäller mödra- och spädbarnshälsan. Givet statens bristande närvaro i stora delar av landet saknar en stor del av befolkningen tillgång till hälso- och sjukvård. Den förväntade livslängden vid födseln är 61 år för män och 63 år för kvinnor. Spädbarnsdödligheten ligger omkring 60 dödsfall per 1 000 födslar. Regeringen har vidtagit åtgärder för att minska bland annat mödra- och spädbarnsdödligheten, liksom för att öka tillgången till hälso- och sjukvård. Bland annat har barn under fem år och gravida kvinnor rätt till gratis vård, men sjukhus finns fortfarande bara i de största städerna. Vanliga dödsorsaker är malaria, magsjukdomar och hjärnhinneinflammation. Cirka en procent av invånarna uppskattas vara smittade av hiv. Av dessa har ungefär en tredjedel tillgång till bromsmediciner.

År 2015 beräknades mödradödligheten ligga på 553 dödsfall per 100 000 levande födslar, vilket framförallt anses bero på bristande tillgång till hälsovård. Av födslarna bedöms cirka 30 procent ske med medicinsk personal närvarande. Andelen tonårsfödslar är hög. Endast 6 procent av kvinnor och flickor mellan 15 och 19 år bedöms använda preventivmedel. Motsvarande siffra för kvinnor och flickor mellan 15 och 49 år är 12 procent.

Rätten till utbildning

Utbildningsnivån är låg. Skolplikten i Niger omfattar sex år, men den förväntade skolgången är fem år. Enligt UNICEF går 36 procent av barn i skolåldern inte i skolan. Det råder brist på skolor, lärare och skolmateriel. På grund av behov av hjälp med familjejordbruk antas flera av dessa barn sluta skolan för att arbeta hemma. Endast 44 procent av flickorna når sjätte klass. Av befolkningen kan 77 procent av befolkningen inte läsa eller skriva. Bland personer mellan 15 och 24 år beräknas 37 procent vara läs- och skrivkunniga.

En del barn går i muslimska koranskolor och det finns privata skolor för ett litet antal elever som har råd.

Få går vidare till högre utbildning. Det finns fem universitet och högskolor i landet, varav det statliga *Université de Niamey* i huvudstaden är ett.

Rätten till en tillfredställande levnadsstandard

Niger är ett av världens fattigaste länder. Enligt FN lever nära hälften av befolkningen under fattigdomsgränsen. I UNDP:s index för mänsklig utveckling har Niger plats 188, det vill säga sist. På grund av bland annat återkommande torka och översvämningar är matosäkerheten dessutom stor. Andelen som lever under fattigdomsgränsen på 1,9 dollar per dag uppgår till 45,7 procent. Drygt hälften av befolkningen beräknas ha tillgång till rent vatten.

Niger har en av de snabbast växande befolkningarna i världen. Befolkningen uppgår i dagsläget till cirka 19,8 miljoner invånare och enligt Världsbanken låg befolkningstillväxten på 3,9 procent i början av 2016.

VI. RÄTTEN ATT INTE UTSÄTTAS FÖR DISKRIMINERING

Kvinnors åtnjutande av mänskliga rättigheter

Enligt konstitutionen är diskriminering på grund av kön förbjudet. Diskriminering av kvinnor förekommer dock i annan lagstiftning, till exempel vad gäller rätt till arv och skilsmässa. Vidare förekommer uppgifter om diskriminering inom såväl offentliga institutioner som arbetsmarknaden överlag, liksom inom utbildningsväsendet och samhället i övrigt.

Våld mot kvinnor är utbrett och hustrumisshandel vanligt förekommande. Av kvinnor mellan 15 och 49 år uppges 60 procent anse att hustrumisshandel är befogat i vissa fall enligt en FN-undersökning. Det finns inget uttryckligt förbud mot hustrumisshandel, men kvinnor har möjlighet att anmäla maken för misshandel. Det är dock ovanligt att sådana fall drivs, och många åtal som väcks lämnas över till informella domstolar där kvinnan sällan får rätt eller ens vill driva vidare fallet på grund av stigmatisering.

Könsstympning är förbjuden och regeringen arbetar med civilsamhällesorganisationer för att motverka att den skadliga sedvänjan tillämpas. Enligt UNICEF beräknas ungefär 2 procent av kvinnor mellan 15-24 år ha utsatts för könsstympning.

Enligt lagstiftningen får flickor gifta sig vid 15 års ålder. Av kvinnor mellan 20 och 24 år beräknar FN att 28 procent har gift sig innan de fyllt 15 år och 76 procent innan de fyllt 18 år. Över 40 procent av kvinnor mellan 20 och 49 år uppges enligt FN ha fött sitt första barn före 18 års ålder och cirka 9 procent före 15 år.

Barnets rättigheter

Barn är särskilt utsatta. Barnarbete är vanligt förekommande, liksom barnäktenskap och barnmisshandel och många barn har inte tillgång till skolgång

Under 2016 förekom uppgifter om rekrytering av barnsoldater av Boko Haram samt tvångsäktenskap mellan barn och Boko Haram-medlemmar. Det finns även rapporter om att barn tvingas in i prostitution. Avsaknaden av en tydlig lagstiftning mot sexuellt utnyttjande av barn försvårar kampen mot barnprostitution.

Våld mot barn och barnmisshandel är utbrett. Vissa förbud mot våld mot barn finns i nigerisk lagstiftning. Det är förbjudet att involvera barn i tiggeri. Varje regional domstol har en domare som hanterar barnrättsfrågor. Barnprostitution förekommer trots förbud.

Flickor som anses tillräckligt mogna vid 15 års ålder får gifta sig. Enligt FN förekommer dock barnäktenskap vid lägre ålder och på landsbygden görs ibland överenskommelser om att flickor så unga som 12 år sänds till sina blivande svärmödrar för att leva under deras översyn fram tills äktenskapet.

En stor andel av de kvinnliga fängelseinternerna uppges vara åtalade för barnmord, som i många fall ska ha utförts för att dölja utomäktenskapliga graviditeter.

Diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet

Samkönade sexuella relationer under samtycke är inte uttryckligen förbjudna i Niger, men viss otydlighet råder i straffrättslagstiftningen genom förbudet mot ”icke-moraliska handlingar”. Dessutom är ”onaturliga handlingar” med en person under 21 år av samma kön kriminaliserade och kan bestraffas med upp till tre års fängelse. Hbtq-personer är inte socialt accepterade och diskriminering är vanligt förekommande. Lagstiftningen förbjuder inte diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet. Frågan om möjlighet att ingå samkönade äktenskap diskuteras inte.

Flyktingars och migranternas rättigheter

Den omfattande migrationen till, inom och från landet utgör en särskild utmaning för Niger. Mer än 180 000 individer beräknas ha flytt Diffaregionen till följd av Boko Harams närvaro. Regeringen arbetar tillsammans med det internationella samfundet på plats i Niger för att ge mat och tak över huvudet för dessa internflyktingar. Enligt FN var samtidigt totalt omkring 300 000 internflyktingar i Niger i behov av humanitär hjälp under 2016. En stor del av de flyktingar och migranter som tar sig från Västafrika till Europa reser genom Niger. Uppgifter om utbredd människohandel förekommer, även om regeringen vidtagit åtgärder mot detta, bland annat genom att en nationell kommission för samordning av arbetet mot människohandel har etablerats.

Enligt nigerisk lag har individer som uppfyller flyktingdefinitionen rätt till asyl. Bland annat uppges cirka 60 000 maliska individer med flyktingstatus leva i Niger. Regeringen och internationella organisationer arbetar för att bistå dessa flyktingar, som i huvudsak lever i något av tre större flyktingläger i landet.

Rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Nigerisk lag förbjuder diskriminering mot individer med funktionsnedsättning i arbetslivet, utbildningssektorn, rättsväsendet samt i fråga om tillgång till sjukvård. Personer med funktionsnedsättning, särskilt psykisk funktionsnedsättning, är alltså stigmatiserade. Barn med funktionsnedsättning får sällan adekvat hjälp för att klara skolgången. Vuxna

med funktionsnedsättning har svårt att hitta arbete. Även om regeringen uppges arbeta för att diskrimineringsförbudet ska upprätthållas rapporterar människorättsorganisationer om att reglerna inte tillämpas effektivt.

Ratifikationsläget avseende centrala konventioner om mänskliga rättigheter

Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, *International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)* ratificerades år 1986. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt ratificerades 1981 men det fakultativa protokollet om avskaffandet av dödsstraffet har inte ratificerats.

Konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, *International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR)* ratificerades år 1986. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt ratificerades 2014.

Konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering, *International Convention on the Elimination of all forms of Racial Discrimination (ICERD)* ratificerades år 1967.

Konventionen om avskaffandet av alla former av diskriminering mot kvinnor, *Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)* ratificerades år 1999. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt ratificerades år 2004.

Konventionen mot tortyr, *Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT)* ratificerades år 1998. Det fakultativa protokollet om förebyggande av tortyr ratificerades år 2014.

Konventionen om barnets rättigheter, *Convention on the Rights of the Child (CRC)* ratificerades år 1990. Det tillhörande protokollet om barns indragning i väpnade konflikter ratificerades år 2012. Det tillhörande protokollet om handel med barn, barnprostitution och barnpornografi ratificerades år 2004.

Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, *Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)* ratificerades år 2008.

Konventionen mot påtvingade försvinnanden, *International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearances (ICED)* ratificerades år 2015.

Flyktingkonventionen, *Convention Relating to the Status of Refugees (Refugee Convention)* ratificerades år 1961. Det tillhörande protokollet ratificerades år 1970.

Romstadgan för internationella brottmålsdomstolen, *Rome Statute of the International Criminal Court (ICC)* ratificerades år 2002.

Regionala instrument

Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter, *African Charter on*

Human and Peoples Rights (ACHPR), ratificerades år 1986.
Tilläggsprotokollet om kvinnors rättigheter signerades 2004.

Afrikanska stadgan om barnens rättigheter och välfärd, *African Charter on the Rights and Welfare of the Child*, (ACRWC), ratificerades år 1999.

Exempel på svenskt och internationellt arbete rörande mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer

Sverige ger stöd till Niger genom den regionala strategin för Sahel. Niger utgör 2017 ett av de prioriterade länderna inom ramen för denna strategi. År 2016 uppgick Sidas humanitära stöd till länderna i regionen till 467 miljoner kronor. Pengarna kanaliseras framför allt genom FN-systemet och internationella civilsamhällesorganisationer. Stödet syftar dels till att rädda liv, dels till att hjälpa människor till självhjälp så att de ska stå bättre rustade inför nästa katastrof. I Niger har Sida arbetat bland annat tillsammans med OCHA. Sverige ger också personalstöd med expertis inom humanitär nödhjälp till olika FN-organ genom Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB).

Flera internationella organisationer, såväl mellanstatliga som civilsamhällesorganisationer finns på plats i Niger. Som exempel kan nämnas UNICEF, UNDP, UNHCR, OCHA, UN Women och UNFPA. Bland civilsamhällesorganisationer noteras bland annat IRC (*International Rescue Committee*), *Danish Refugee Council*, Rädda barnen och Läkare Utan Gränser.